

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n kumoamisesta ja työntekijäin eläkelain 8 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijän eläkelain mukainen traktoriyrittäjien eläkejärjestely lopetettaisiin ja samalla lopetettaisiin myös traktoriyrittäjien eläketurvan järjestäminen LEL Työeläkekassassa. Traktoriyrittäjät siirrettäisiin yrittäjiä koskevien eläkejärjestelyjen piiriin. Traktoriyrittäjät siirrettäisiin joko maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaisuuteen. Se, minkä eläkelain piiriin traktoriyrittäjä kuuluisi, ratkaistaisiin maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain välillä kuten muutoinkin noudattamalla lähtökohtaisesti ve-

rotuksessa tehtyä ratkaisua. Yleensä maataloustraktoriyrittäjät kuuluisivat maatalousyrittäjien eläkelain piiriin ja metsäkoneyrittäjät yrittäjien eläkelain piiriin. Maatalousyrittäjien eläkelain piiriin kuuluvasta traktoritoiminnasta saatu ansiotulo lisättäisiin maatalousyrittäjien eläkelain mukaiseen työtuloon.

Uusi eläkejärjestely on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. Traktoriyrittäjälle ennen muutosten voimaantuloa määräytyvästä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisesta eläketurvasta vastaisi LEL Työeläkekassa.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Nykyinen tilanne

Traktoriyrittäjien eläketurva on järjestetty lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62; LEL) mukaisesti.

Lain 1 a §:n 1 momentin mukaan lakia sovelletaan, jos traktorin tai siihen verrattavan muun koneen omistaja tai haltija on tehnyt työsopimuksen määrätyn työn suorittamisesta sanottua konetta käyttäen lain piiriin kuuluvalta työalalla eli LEL-työalalla.

Lain 1 a §:n 2 momentissa säädetään traktoriyrittäjän eläketurvasta. Sen mukaan henkilö, joka olematta työsopimussuhteessa tekee rahana maksettavaa korvausta vastaan toiselle metsätyötä LEL-työalalla käyttäen traktoria tai sen voimalla toimivaa muuta konetta, on velvollinen kustantamaan LEL-eläketurvan itsel-

leen ja tällaisessa työssä käyttämälleen apulaiselle, joka ei ole työsopimussuhteessa.

Lain 1 a §:n 3 momentin mukaan työn teettäjä on velvollinen pidättämään ja edelleen eläkelaitokselle toimittamaan vakuutusmaksun. Jos työn teettäjä sen laiminlyö, hän on itse velvollinen suorittamaan maksun. Työn teettäjään sovelletaan, mitä laissa on säädetty työnantajasta.

Lain 1 a §:n 4 momentissa olevaa moottoriyökonetta koskevaa asetuksenantovaltuutta ei ole koskaan käytetty.

Lain 1 a §:n 5 momentin mukaan traktoriyrittäjälle työstä maksettavasta korvauksesta on voimassa, mitä laissa on säädetty palkasta. Asetuksella on annettu tarkemmat säännökset siitä, mikä osa korvauksesta lasketaan sen saajalle traktorin tai muun koneen käytöstä aiheutuneiden, kokonaiskorvauksesta vähennettävien kustannusten osuudeksi.

Vuoden 1988 alusta on ollut mahdollista,

että LEL-yrittäjän työtulon määräytymisprosenttia joko alennetaan tai korotetaan hakeuksesta enintään 20 prosentilla.

1.2. Muutoksen syyt ja ehdotetut muutokset

Muutoksen syyt

Traktoriyrittäjien eläketurvaa vuonna 1969 järjestettäessä lähtökohtana oli maataloustraktorilla tehtävän traktorityön saattaminen eläketurvan piiriin. Tuolloin oikeuskäytännössä hevosiasta pidettiin työsuhteessa olevana, mutta samaa työtä traktorilla tekevän työoikeudellinen asema oli epäselvä työvälineen kalteuden vuoksi. Omalla maataloustraktorilla toiselle tehtävässä metsätyössä nähtiin työsuhteessa tehtävälle työlle ominaisia piirteitä. Kun lisäksi traktorimiesten metsätyöt olivat lyhytaikaisia, ei suunnitteilla olleita yrittäjäeläkejärjestelmiä pidetty heille sopivina. Näistä syistä traktoriyrittäjien eläketurvan järjestämistä ehdottanut toimikunta piti LEL-eläketurvaa traktorimiehille parhaiten soveltuvana. Heidän eläketurvansa järjestettiin LEL:n alaisuuteen erityissäännöksellä (1 a §). Koska eri konetyyppien välillä oli rajanvetovaikeuksia, LEL-eläketurva ulotettiin maataloustraktorimiesten lisäksi myös varsinaisiin metsäkoneyrittäjiin.

Metsäkoneyrittäminen on muuttunut ratkaisevasti järjestelmän syntyajoista. Tuolloin traktorimiehet hoitivat puutavaran kuljetuksen metsästä ensimmäiselle välivarastolle yleisimmin maataloustraktorilla, johon oli asennettu metsäajossa tarvittavat lisävarusteet. Nykyisin useimmat metsäkoneurakoitsijat työskentelevät keskikokoisella kuormatraktorilla. Maataloustraktoria käytetään enää lähinnä viljelijöiden omissa hankintahakkuissa. Metsäkoneyritysten koneiden koko ja teho ovat kasvaneet, niiden konekanta on monipuolistunut, yrityksiä on muutettu yhden yrittäjän toiminimistä yhtiöiksi tai yhtiöiksi ja vieraan työvoiman käyttö on lisääntynyt. Työketju on laajentunut kuljetustyöstä käsittämään myös puutavaran kaadon ja valmistuksen. Alan rakennekehitys on johtanut siihen, että vaikka suurella osalla traktoriyrittäjistä on vain yksi tai kaksi konetta, niin heitä on pidettävä tyypillisinä yrittäjinä.

LEL-järjestelmä on yrittäjän kannalta monessa suhteessa ongelmallinen. Siinä metsäkoneyrittäjän vakuutusmaksun ja eläkkeen pe-

rusteena oleva työtulo määrätään työhön käytettävien traktorien lukumäärän ja tyyppin perusteella kokonaiskorvauksesta maksettavana prosenttiosuutena. Jos yrittäjällä on vain yksi traktori, työtulon on laskettu vastaavan traktorinkuljettajan palkkaa yrittäjänlisineen. Työtulo seuraa yrittäjän koneella suorittamasta työstä saamaa korvausta. Näin ollen yrittäjän työtulot vaihtelevat koneen työtilaisuuksien mukaan. Toisaalta ongelmana on pidetty myös sitä, että yrittäjän liikevaihtoon olennaisesti vaikuttavia muita seikkoja kuten vieraan työvoiman määrää ei ole voitu kaikin osin ottaa huomioon LEL-työtulossa.

Yrittäjien eläkelain (468/69; YEL) mukaan työtulon määrittely perustuu paitsi eläketurvakeskuksen antamiin ohjeisiin osaltaan myös yrittäjän omaan arvioon siitä, mikä hänen kohdallaan on työpanoksen ja pääoman suhde. Myös maatalousyrittäjien työtulon määrittelyä koskevaa säännöstöä on muutettu heinäkuun alusta 1990 siten, että työpanoksen ja pääoman suhde voidaan ottaa entistä paremmin huomioon maatalousyrittäjien oman näkemyksen mukaisesti.

Yrittäjien eläkejärjestelmien mukaisen yksilöllisyyden ja joustavuuden toteuttaminen LEL:n 1 a §:n mukaisessa järjestelmässä on osoittautunut hankalaksi. Traktoriyrittäjän työtulo seuraa kaavamaisesti liikevaihtoa eikä siihen ole sanottavaa korjausta tuonut edellä todettu vuoden 1988 alusta voimaan tullut muutos. Muutoksia työtuloon on haettu vähän.

Traktoriyrittäjät ovat eri asemassa kuin muut yrittäjät myös vakuutusmaksun osalta. LEL-yrittäjiltä peritään vakuutusmaksu, vaikka eläketurvaa ei LEL-alarajan alittamisen vuoksi synny. Vakuutusmaksua maksavista metsätraktoriyrittäjistä 20 prosenttia ja maatalousyrittäjistä 63 prosenttia jäi vuonna 1990 alle eläketurvaan oikeuttavan LEL-rajatulon, joka vuonna 1992 on 3364 markkaa vuodessa.

Traktoriyrittäjien vakuutusmaksu on kytketty suoraan LEL-työntekijöiden vakuutusmaksuun, kun taas YEL-yrittäjien vakuutusmaksu on riippunut työntekijäin eläkelain (395/61; TEL) keskimääräisestä vakuutusmaksusta. Tästä syystä LEL-yrittäjien maksuprosentit ovat yleensä olleet korkeammat kuin muiden yrittäjien. Traktoriyrittäjillä ei ole myöskään ollut mahdollisuutta YEL:n tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/69; MYEL) mukaisiin alennuksiin.

Ehdotetut muutokset

Koska metsätraktorilla ansiotuloja hankkivia on selvästi pidettävä yrittäjinä, ehdotetaan, että heidän eläketurvansa järjestäminen LEL Työeläkekassassa lopetettaisiin ja se siirrettäisiin yrittäjäeläkejärjestelyjen piiriin. Tämän vuoksi LEL:n 1 a § ehdotetaan kumottavaksi. Traktoriyrittäjät siirrettäisiin joko yrittäjien eläkelain tai maatalousyrittäjien eläkelain alaisuuteen. Se, minkä eläkelain piiriin yrittäjä kuuluisi, ratkaistaisiin viimeksi mainittujen lakien välillä kuten muutoinkin noudattamalla lähtökohtaisesti verotuksessa tehtyä ratkaisua. Yleensä käytännössä metsäkoneyrittäjät kuulusivat YEL:n piiriin ja maataloustraktoriyrittäjät MYEL:n piiriin. Ansiotulo MYEL:n piiriin kuuluvasta traktoritoiminnasta lisättäisiin MYEL-työtuloon. Traktoriyrittäjille vuoden 1992 loppuun saakka määräytyvästä eläketurvasta vastaisi LEL Työeläkekassa.

Traktoriyrittäjien eläketurva määräytyisi vuoden 1993 alusta yrittäjien eläkejärjestelmien mukaisesti. Muutos ei vaikuttaisi traktoriyrittäjien eläkkeen tasoon, koska yrittäjien eläkejärjestelmät antavat samantasoisien eläketurvan kuin LEL.

Lainmuutoksen vuoksi LEL:n piiristä siirtyvien traktoriyrittäjien yrittäjien eläkejärjestelmien mukainen vakuuttamisvelvollisuus alkaisi lainmuutoksen voimaantulon alusta, mikäli he täyttävät YEL:n tai MYEL:n mukaisen lakisääteisen vakuuttamisvelvollisuuden edellytykset. LEL:n piiristä siirtyvien traktoriyrittäjien eläketurva olisi järjestettävä yrittäjien eläkejärjestelmien mukaan kuuden kuukauden kuluessa LEL:n 1 a §:n kumoamisesta, jos vakuuttamisvelvollisuus alkaa tänä aikana. Niiden traktoriyrittäjien, joiden yritystoiminta alkaa lainmuutoksen voimaantulon jälkeen, yrittäjien eläkejärjestelmien mukainen vakuuttamisvelvollisuus alkaisi siitä päivästä lukien kuin YEL:n ja MYEL:n säännökset edellyttävät. Heidän eläketurvansa järjestämisen ajankohta määräytyisi myös viimeksi mainittujen lakien mukaan.

YEL-yrittäjä valitsisi itse yrittäjäeläkelaitoksen, josta hän vakuutuksensa ottaisi. Tarkoituksena on, että eläketurvakeskus hyvissä ajoin ennen lainmuutoksen voimaantuloa tiedottaisi LEL-eläkejärjestelmän piirissä oleville traktoriyrittäjille lainmuutoksesta ja heidän velvollisuudestaan ottaa YEL- tai MYEL-vakuutus kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantu-

lostaa lukien. Traktoriyrittäjille on myös ilmoitettava, että heidät voitaisiin pakkovakuuttaa yrittäjien eläkejärjestelmien mukaisesti, mikäli he eivät itse ottaisi kysymykseen tulevaa lakisääteistä vakuutusta.

Ehdotetusta lainmuutoksesta huolimatta osa traktoriyrittäjistä jäisi joko työtulojen pienyyden tai yritystoiminnan lyhytaikaisuuden takia lakisääteisen pakollisen yrittäjäeläketurvan ulkopuolelle. Tämän vuoksi lainmuutoksesta olisi tiedotettava myös niille traktoriyrittäjille, joiden työtulot jäisivät alle YEL-tulorajan, joka vuonna 1992 on 25 585 markkaa. Heille olisi kerrottava YEL:n mukaisesta vapaaehtoisesta vakuuttamismahdollisuudesta.

Lainmuutoksen siirtymävaiheessa olisi tarkoituksenmukaista, että laskettaessa YEL:n tai MYEL:n mukaista neljän kuukauden yrittäjätoiminnan vähimmäiskestoa otettaisiin huomioon myös välittömästi ennen yrittäjäjärjestelmään siirtymistä yhdenjaksoisesti jatkunut LEL:n 1 a §:n piiriin kuulunut toiminta.

Siirtymävaiheessa tarvittaisiin sekä YEL- että MYEL-työtulon tarkistamismahdollisuus takautuvasti ehdotetun lainmuutoksen voimaantulosta alkaen. Työtulo tarkistettaisiin, jos työtulon tarkistaminen pannaan vireille vuoden kuluessa muutoksen voimaantulosta. Työtulon tarkistamismahdollisuus koskisi vain niitä traktoriyrittäjiä, jotka joutuisivat siirtymään lainmuutoksen vuoksi LEL:n piiristä yrittäjien eläkejärjestelmien piiriin.

Ehdotetun muutoksen vuoksi LEL:n piiristä YEL:n piiriin siirtyvän traktoriyrittäjän ei katsottaisi aloittaneen YEL-yritystoimintaa YEL:n 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuun aloittavan yrittäjän vakuutusmaksun alennukseen oikeuttavalla tavalla.

LEL:n 1 a §:n kumoamisen yhteydessä olisi muutettava myös TEL:n 8 §:n 3 momenttia poistamalla siitä maininta LEL:n alaisesta yrittäjätoiminnasta.

2. Asian valmistelu

Traktoriyrittäjien eläkejärjestelyn tarkoituksenmukaisuus LEL:n piirissä on ollut järjestelyn voimaantulon 1 päivän tammikuuta 1970 jälkeen useaan otteeseen selvitettävänä. Viimeksi asiaa on tutkinut sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asettama metsäkoneyrittäjien eläketurvatyöryhmä. Tämä esitys pohjautuu työryhmän muistioon ehdotuksineen. Työryhmän

muistiosta ovat antaneet lausuntonsa eläketurvakeskus, maatalousyrittäjien eläkelaitos, LEL Työeläkekassa, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö, Suomen Yrittäjien Keskusliitto, Maataloustuottajain Keskusliitto ja Koneyrittäjien liitto.

Lausunnonantajat ovat LEL Työeläkekassaa ja Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöä lukuun ottamatta kannattaneet metsäkoneyrittäjien eläketurvatyöryhmän ehdotusta LEL:n 1 a §:n kumoamisesta ja metsäkoneyrittäjien siirtämisestä yrittäjien eläkejärjestelmien piiriin. LEL Työeläkekassan ja Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön mielestä työryhmä ei ollut riittävästi tutkinut mahdollisuuksia LEL:n 1 a §:ää kumoamatta kehittää nykyistä joustavampaa eläkejärjestelyä metsäkoneyrittäjille.

3. Vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Vuonna 1989 LEL-rajatulon ylittäneitä metsätraktoriyrittäjiä oli yhteensä 4 027 ja maataloustraktoriyrittäjiä 2 538. Vakuutusmaksutulot LEL:n 1 a §:n piiriin kuuluvien yrittäjien osalta oli vuonna 1990 41,5 miljoonaa markkaa eli kaksi prosenttia LEL:n koko vakuutusmaksutulosta. Maataloustraktorilla työskentely on vähäistä verrattuna metsätraktorilla työskentelyyn. Vuonna 1990 maataloustraktorilla työskentelevien työtulot olivat yhteensä 14 miljoonaa markkaa (maataloustraktoriyrittäjää kohden keskimäärin 2 300 markkaa/vuosi). Metsätraktorilla työskentelevien LEL:n piiriin kuuluvat tulot olivat yhteensä 200 miljoonaa markkaa (metsätraktoriyrittäjää kohden keskimäärin 41 000 markkaa/vuosi).

YEL:n 10 §:n 2 momentin mukaan eläkelaitokset vastaavat YEL:n mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vakuutusmaksurahastojensa suhteessa. Jos vakuutusmaksurahasto ei riitä mainittuihin kustannuksiin, valtio suorittaa puuttuvan osan. Valtion osuuden ennakkona valtio suorittaa kunakin vuotena määrän, joka vastaa arvioitua valtion osuuden määrää.

MYEL:n 13 §:n mukaan MYEL:n mukaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien kustannuksista vastaavat maatalousyrittäjien eläkelaitos ja valtio. Valtio vastaa näistä kustannuksista siltä osin kuin niitä ei saada maksetuksi maatalousyrittäjien eläkelaitoksen saamista vakuutus-

maksuista, joista on vähennetty eläkelaitoksen kohtuulliset hoitokulut. Myös maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on oikeus saada valtion osuuden ennakkoa.

Traktoriyrittäjien vakuutusmaksuista kertyvä tulo YEL- ja MYEL-järjestelmissä olisi aluksi suurempi kuin eläkemeno. Siksi heidän siirtymisensä YEL:n tai MYEL:n piiriin vaikuttaisi aluksi valtion osuuteen pienentävästi. MYEL-järjestelmässä traktoriyrittäjien siirtäminen MYEL:n alaisuuteen lisäisi valtion osuutta arviolta vuoden 2010 jälkeen. Lisäys olisi vähäinen, arviolta puolesta miljoonasta yhteen miljoonaan markkaan vuodessa. YEL-järjestelmässä muutos alkaisi lisätä valtion osuutta vasta erittäin pitkän ajan kuluttua, arviolta 2020-luvulla.

3.2. Organisatoriset vaikutukset

Traktoriyrittäjät, jotka ovat kuuluneet välitömästi ennen ehdotetun lainmuutoksen voimaantuloa LEL Työeläkekassan hoitaman eläketurvan piiriin LEL:n 1 a §:n 2 momentin perusteella, joutuisivat lainmuutoksen voimaantulon myötä siirtymään yrittäjien eläkejärjestelmien piiriin. MYEL:n mukaisen vakuuttamisen hoitaisi maatalousyrittäjien eläkelaitos ja YEL:n mukaisen eläkelaitoksen traktoriyrittäjät voisivat itse valita. Traktoriyrittäjille ennen lainmuutoksen voimaantuloa määräytyvästä eläketurvasta vastaisi edelleen LEL Työeläkekassa.

4. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. LEL:n 1 a §:n 2—5 momenttia, sellaisina kuin ne ovat voimassa ennen ehdotettujen lainmuutosten voimaantuloa, sovellettaisiin kuitenkin LEL 1 a §:n 2 momentin piiriin kuuluvan henkilön ennen lainmuutosten voimaantuloa määräytyvään eläketurvaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §, sellaisena kuin se on 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (470/69).

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n 2—5 momenttia, sellaisina kuin ne ovat voimassa tämän lain voimaan tullessa, sovelletaan kuitenkin sanotun lain 1 a §:n 2 momentin piiriin kuuluvan henkilön ennen tämän lain voimaantuloa määräytyvään eläketurvaan.

3 §

Henkilö, joka kuuluu tämän lain voimaan tullessa lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n 2 momentin piiriin, sellaisena kuin se on voimassa tämän lain voimaan tullessa, on velvollinen tämän lain voimaantulosta lukien ottamaan itselleen maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) tai yrittäjien eläkelain (468/69) mukaisen vakuutuksen edellyttäen, että hän täyttää maatalousyrittäjien eläkelaisissa tai yrittäjien eläkelaisissa tarkoitettut vakuuttamisen edellytykset. Tällöin otetaan maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n 3 momentin

1 kohdassa tai yrittäjien eläkelain 1 §:n 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettua neljän kuukauden aikaa laskettaessa mukaan myös välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa yhdenjaksoisesti jatkunut lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:ssä tarkoitettu yrittäjätoiminta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun henkilön on otettava maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukainen vakuutus kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta, jos hänen vakuuttamisvelvollisuutensa on alkanut sanottuna aikana.

4 §

Sen estämättä, mitä maatalousyrittäjien eläkelain 8 g §:n 1 momentissa ja yrittäjien eläkelain 7 §:n 2 momentissa säädetään, voidaan 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain nojalla vahvistettu työtulo muuttaa takautuvasti tämän lain voimaantulosta lukien edellyttäen, että työtulon tarkistamista koskeva hakemus tehdään vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

5 §

Edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuun henkilöön, joka siirtyy yrittäjien eläkelain piiriin, ei sovelleta sanotun lain 9 §:n 2 momenttia.

2.

Laki**työntekijäin eläkelain 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 8 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (663/85), seuraavasti:

8 §

— — — — —
 Jos työntekijä on samanaikaisesti vähintään kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti kahdessa tai useammassa jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lasketaan yhteensovitusperustetta määrättäessä vastaavat eläkkeen perusteena olevat palkat ja työtulot yhteen. Jos työntekijä on välittömästi ennen eläketapahtumaa saanut aikaisemman eläketapahtuman johdosta peruseläkettä taikka muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä ja on vähintään kolmen vuoden ajan ollut samanaikaisesti jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taik-

ka yrittäjätoiminnassa, lisätään yhteensovitusperustetta määrättäessä tähän työ- tai virkasuhteeseen taikka yrittäjätoimintaan liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan tai työtuloon 10/6 mainitun aikaisemman eläkkeen määrästä. Tämän momentin soveltamisesta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain ja eräiden työsuhteessa olevien taitelijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) alaisiin työsuhteisiin on kuitenkin voimassa, mitä mainituissa laeissa säädetään.

— — — — —

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1993.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 1992

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Jorma Huuhtanen*

2.

Laki**työntekijäin eläkelain 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 8 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (663/85), seuraavasi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Jos työntekijä on samanaikaisesti vähintään kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti kahdessa tai useammassa jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lasketaan yhteensovitusperustetta määrättäessä vastaavat eläkkeen perusteena olevat palkat ja työtulot yhteen. Jos työntekijä on välittömästi ennen eläketapahtumaa saanut aikaisemman eläketapahtuman johdosta peruseläkettä taikka muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä ja on vähintään kolmen vuoden ajan ollut samanaikaisesti jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lisätään yhteensovitusperustetta määrättäessä tähän työ- tai virkasuhteeseen taikka yrittäjätoimintaan liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan tai työtuloon 10/6 mainitun aikaisemman eläkkeen määrästä. Tämän momentin soveltamisesta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain sekä eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) alaisiin työsuhteisiin *taikka ensiksi mainitun lain alaiseen yrittäjätoimintaan on kuitenkin voimassa, mitä mainituissa laeissa on säädetty.*

Jos työntekijä on samanaikaisesti vähintään kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti kahdessa tai useammassa jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lasketaan yhteensovitusperustetta määrättäessä vastaavat eläkkeen perusteena olevat palkat ja työtulot yhteen. Jos työntekijä on välittömästi ennen eläketapahtumaa saanut aikaisemman eläketapahtuman johdosta peruseläkettä taikka muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä ja on vähintään kolmen vuoden ajan ollut samanaikaisesti jäljempänä 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lisätään yhteensovitusperustetta määrättäessä tähän työ- tai virkasuhteeseen taikka yrittäjätoimintaan liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan tai työtuloon 10/6 mainitun aikaisemman eläkkeen määrästä. Tämän momentin soveltamisesta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain ja eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) alaisiin työsuhteisiin on kuitenkin voimassa, mitä mainituissa laeissa *säädetään.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

